

Nørgaard: Jeg ønsker at rette et Par Ord til det ærede Medlem (Ellinger), som nu gik ned fra Talerstolen. Jeg fik meget hurtigt Opvejsning for den Irettesættelse, jeg før var Gjenstand for fra det ærede Medlems Side, da jeg af Uvidenhed kom til at sige „Højre“ i Stedet for „det konservative Folkeparti“. Bagefter kom det ærede Medlem, der, saa vidt jeg ved, er Formand for „det konservative Folkeparti“, til at glemme det nye Navn og bruge det gode gamle. Det bekræfter, at den gamle Højre-Adam endnu sidder dybt i det ærede Medlem. Jeg vil nu foreslaa, at vi for at komme udenom det lange, nye Navn her inde siger — nu beder jeg det ærede Medlem høre efter, for det er meget vigtigt, hvad jeg siger i Øjeblikket (*Ellinger:* Det er det altid!) . . . jeg vil foreslaa det ærede Medlem, at vi i Forhandlingerne her inde ikke siger „Højre“ og ikke „det konservative Folkeparti“, men siger „det tidligere Højre“, saa synes jeg, vi har en god Betegnelse for det, der tales om.

Formanden: Det tror jeg dog ikke vil være heldigt.

Nørgaard: Jeg maa meget beklage, at jeg altsaa straks maa tage dette Forslag tilbage.

Jeg skal dernæst rette nogle Bemærkninger til den højtærede Kultusminister. Ministeren har jo egentlig ikke været heldig i denne Sag og har ikke handlet helt klogt. Det er aldrig helt klogt at træffe Dispositioner med Hensyn til en Sag, der har finansiell Rækkevidde, inden man gaar til Rigsdagen, og Ministeren maa da finde sig i at lide Skuffelser, naar han har handlet saa uklogt, som han har.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Affattelsen af § 1. Jeg udtalte før, at efter den Affattelse, vi foreslaar at give denne Paragraf, kan Kommissionen meget vel foretage en Drøftelse af Spørgsmaalet om et Kvindeseminarium, om Seminariernes økonomiske Forhold og andre Ting vedrørende Læreruddannelsen, men vi har ikke ønsket, at Kommissionens Hverv skulde være saa svævende og vidt, som det var gjort i Ministerens Lovforslag.

Dernæst talte Ministeren om det af os under Nr. 5 stillede Ændringsforslag og gjorde et Par Bemærkninger i Anledning af, at jeg havde udtalt Haabet om, at Ministeren kunde anbefale vort Ændringsforslag i Landstinget, dersom det blev vedtaget her. Jeg har selvfølgelig aldrig kunnet tro, at den højtærede Minister vilde anbefale vort Ændringsforslag, hvis det ikke blev vedtaget her, men jeg udtalte Haabet om, at Ministeren vilde anbefale det, hvis det blev vedtaget og kom op til det andet høje Ting. Jeg synes virkelig, den højtærede Minister skulde gøre det for at faa Sagen gennemført, og jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) i, at Ministeren egentlig burde være gladere ved vore Ændringsforslag end ved dem, der er stillede af Flertallet.

Den højtærede Minister sagde dernæst, at han ønskede at faa Rigsdagsmænd med i denne Kommission, for at der kunde være et Lægelement, som kunde være til Hjælp for den Sagkyndighed, der sad i Kommissionen. Vi er imidlertid gaaet ud fra den Opfattelse, at Rigsdagen altid vil komme til at øve sin Indflydelse paa dette Spørgsmaal, thi der kan jo ikke vedtages en Seminarieordning her i Landet, uden at Rigsdagen er med til at vedtage den. Rigsdagen har det derfor altid i sin Magt at tale med om det Spørgsmaal, og vi tror, det er rigtigt, saaledes som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds saa udmærket sagde, at Rigsdagsmænd ikke faar Sæde i denne Kommission, men at det bliver en Kommission af samme Beskaffenhed som den, vi havde om Folkeskolens Tilsyn. Den Kommission afgav jo en udmærket god Betænkning og der fremkom et udmærket Forslag angaaende det Spørgsmaal — at vi aldrig har kunnet faa den nuværende Minister til at fremsætte det Lovforslag, er en anden Sag.

Med disse Ord skal jeg igen anbefale at stemme for Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 1 og 5.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger)